

Orbán Viktor De Gaulle szerepében

2025 augusztus 23. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

ELEMZ?I HANGER? – Két államférfi, akik egyaránt feketebárányok a nagy hatalmú globalisták szemében.

Az elmúlt hetekben kezembe akadt a liberális Newsweek nev? magazin 1964-es kiadása, amelynek címlapján Charles de Gaulle látható ezzel a címmel: *Europe 1964: de Gaulle the Defiant*, azaz Európa 1964: de Gaulle, a

dacos. Rögtön beugrott, hogy ugyanez a liberális lap öt évtizeddel kés?bb már Orbán Viktort támadja azzal, hogy dacosan ellenáll az uniós intézményrendszer nyomásának, hasonlóan De Gaulle-hoz, aki a nemzeti érdekek iránt elkötelezett francia elnökként a föderalistákkal szembe szállva 1965-ben visszavonta a részvételt az Európai Gazdasági Közösség (az EU el?dje) döntéshozó fórumain. Nem véletlen, hogy De Gaulle-hoz hasonlóan Orbán Viktor is a globalisták kereszttüzébe került, ugyanis a két államférfi politikájában számos hasonlóság fedezhet? fel.

A párhuzamot er?síti, hogy Orbán Viktor 2012 januárjában, a Magyarországgal foglalkozó EP-ülés utáni sajtótájékoztatón egy újságírói kérdésre De Gaulle-t nevezte meg példaképeként, amelyet követ?en a francia Le Monde hasábjain is megjelent egy írás Orbán Viktor De Gaulle szerepében címmel.

Ebben akkor azt írták, a Charles de Gaulle tábornokhoz hasonlóan a magyar miniszterelnök „a múlttal való szakítást testesíti meg és az er?s állam visszatérését hirdeti”. A Le Monde azt is írta akkor, hogy „a gazdaságban baloldali, a kultúrában jobboldali politikát követ? Orbán Viktor valódi hitvallása a szuverenizmus, amivel tükrözi a posztkommunista Magyarország fejl?dését. Az ország kilépett a liberalizmus húsz évig engedelmes tanulójának szerepéb?l, és ezentúl g?gösebben vállalja függetlenségét.”

De ki is volt Charles de Gaulle? Az egykori francia elnök 1890. november 22-én született Lille-ben, Franciaországban. Katonai pályafutását az els? világháborúban kezdte, ahol a francia hadsereg tisztjeként szolgált. 1940-ben, amikor Franciaországot a náci Németország megszállta, De Gaulle Londonba emigrált, ahol megalapította a francia ellenállást. A francia nemzeti identitás szimbólumává vált, és a háború alatt az Egyesült Királyság és az Egyesült Államok támogatásával harcolt a német megszállás ellen.

1944-ben, a háború befejezése után ? lett a francia ideiglenes kormány vezet?je. Az 1958-as ötödik köztársaság megalapításával De Gaulle Franciaország elnöke lett és egészen 1969-ig szolgált. Elnöksége alatt számos reformot vezetett be, beleértve a francia gazdaság modernizálását és a nukleáris program beindítását. Politikai filozófiája a francia szuverenitás védelmén alapult, és számos alkalommal bírálta az Egyesült Államok dominanciáját az európai politikában, politikai öröksége pedig máig tartó hatással bír Franciaországra és a francia identitásra. De Gaulle-t a francia nacionalizmus és függetlenség szimbólumának tartják. Az ? politikai filozófiája inspirációt nyújtott a kés?bbi francia vezet?knek is, és a francia népnek a szabadság és a függetlenség megtestesít?je maradt.

Orbán Viktor a 2010-es évek elején, a Fidesz kormányzásának kezdetén szintén a magyar szuverenitás védelmét t?zte ki célul.

Az új alaptörvény elfogadása (2011) lehet?vé tette a magyar államiság jogi kereteinek meger?sítését, Orbán Viktor pedig a nemzeti együttm?ködés politikáját hirdette meg, amely a magyar identitás és kultúra meg?rzésére irányult. A kormány törekvése a külföldi befolyás csökkentésére is irányult, különösen az EU-n belül, ahol Orbán Viktor többször bírálta már az uniós politikákat, amelyek szerinte nem tükrözték a magyar nemzeti érdekeket.

Ezen intézkedések célja a magyar nép önrendelkezésének biztosítása volt, amely a nemzeti identitás meger?sítését szolgálta. Az állami támogatások és a helyi vállalkozások el?nyben részesítése is hozzájárult a szuverenitás védelméhez, mivel a kormány célja a gazdasági függetlenség növelése. Orbán Viktor a migrációs politikájával is hangsúlyozta a szuverenitás fontosságát, amikor megvédte Magyarország határait a migránsválság idején. De a nemzeti identitás védelme érdekében Orbán Viktor kormányzása alatt a magyar kultúra és hagyományok meg?rzése is prioritássá vált. A magyar miniszterelnök politikai retorikája a nemzeti értékekre és a közösség összetartozására helyezte a hangsúlyt, amely De Gaulle filozófiájával is párhuzamba állítható.

Ugyancsak párhuzam látható a kritikában a föderális Európa víziójával szemben. De Gaulle kritikája Európával szemben szorosan összefonódott a francia érdekek védelmével. Az 1960-as években, amikor Franciaország az Európai Közösség integrációs folyamataiba lépett, De Gaulle ragaszkodott ahhoz, hogy a francia szuverenitás ne csökkenjen a döntéshozatal keretein belül.

Az „üres székek válsága” 1965-ben például azt jelentette, hogy Franciaország visszavonta magát Európa intézményeit?l, tiltakozva a közös politikák ellen, amelyek nem a francia érdekeket tükrözték.

De Gaulle számára Európa nem volt több, mint a francia érdekek védelmének egy eszköze, amelyet meg kellett ?rizni és er?síteni. A francia elnök gyakran hangsúlyozta, hogy Franciaország nem hajlandó feladni függetlenségét az integrációs folyamatok során.

Az államfelfogásukban is érzékelhet? párhuzam. De Gaulle politikai pályafutásának egyik központi eleme ugyanis a hatalom centralizálása volt, amelyet a politikai stabilitás érdekében hajtott végre. Az 1962-es alkotmánymódosítás bevezetésével megteremtette a közvetlen elnökválasztás lehet?ségét, amely er?sebb pozícióba helyezte az elnököt. De Gaulle úgy vélte, hogy a parlamenti döntéshozatal gyakran lassú és nehézkes, ezért a kormányzati hatalom koncentrálása elengedhetetlen a hatékony m?ködéshez. Emellett De Gaulle a kabinet és a parlamenti hatalom csökkentését is támogatta, hogy a kormány gyorsabban tudjon reagálni a politikai kihívásokra. A francia elnök meger?sítette, hogy a nép akaratának érvényesítése érdekében szükség van egy er?s vezet?i pozícióra, amely képes irányítani az országot a nehéz id?kben.

Orbán Viktor is hasonló irányvonalat követett a hatalom konszolidálásában a 2010 el?tti kaotikus id?szakot követ?en. Az új alaptörvény bevezetésével a kormány meger?sítette a végrehajtó hatalmat, amely lehet?vé tette a kormányzati döntések gyorsabb érvényesítését, így Orbán Viktor gyorsan tud reagálni az olyan válsághelyzetekre is, mint például a migrációs válság vagy a háború és annak gazdasági kihívásai.

De Gaulle külpolitikájának középpontjában a francia függetlenség állt, amelyet aktívan hirdetett. Az 1966-os NATO-csúcs során Franciaország visszavonta magát a NATO katonai integrációjából, hogy hangsúlyozza függetlenségét az Egyesült Államoktól.

De Gaulle célja az volt, hogy Franciaország saját érdekeit érvényesítse a nemzetközi politikában és ne legyen az amerikai érdekek kiszolgálója. A francia elnök a diplomáciai kapcsolatok szélesítésére törekedett, különösen a szocialista országokkal, és úgy vélte, hogy Franciaországnak aktívan részt kell vennie a globális politikai diskurzusban.

Orbán Viktor is hasonló irányvonalat képvisel a külpolitikában. A keleti nyitás politikájával próbálta Magyarországot új irányba terelni, er?sítve a kapcsolatokat Oroszországgal és Kínával. Orbán Viktor hangsúlyozta, hogy a magyar gazdaságnak új piaci lehet?ségeket kell keresni, és a keleti országokkal való együttm?ködés fontos lépés lehet ebben a folyamatban. A keleti nyitás politikája mellett Orbán a hagyományos szövetségi viszonyokat is fenntartotta, de a prioritásokat a nemzeti érdekekhez igazította. A politikai helyzet folyamatos változásaira Orbán rugalmasan reagált, és a magyar külpolitikát a nemzeti érdekek védelmére optimalizálta.

Fontos hozzátenni, hogy természetesen minden történelmi párhuzam sántít, azonban a fenti hasonlóságok fényében nem meglep?, hogy míg a 60-as években De Gaulle volt a *feketebárány* a globalisták szemében, úgy most Orbán Viktor az, éppen ?t támadják a liberális magazinok címlapjain.

Deák Dániel - www.magyarnemzet.hu

Ajánló